Lieta C40074216

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ventspilī, 2016.gada 16.jūnijā

Ventspils tiesas tiesnese I.Fišere,
izskatot rakstveida procesā Ventspilī, Zvana ielā 9, civillietu Nr.C40074216 sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/pers. A/" (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/) maza apmēra prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "/pers. B/" (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs 2/) par naudas piedziņu,

k o n s t a t ē j a

Ventspils tiesā 06.04.2016. saņemts SIA "/pers. A/" (tekstā - prasītājs) maza apmēra prasības pieteikums pret SIA "/pers. B/" (tekstā - atbildētājs) par naudas piedziņu EUR 1455,27, kas sastāv no galvenā parāda par sniegto pakalpojumu EUR 1149,50 un nolīgtajiem procentiem 0,1 % dienā no parāda summas par laika periodu no 16.07.2015. līdz 05.05.2016. EUR 305,77 apmērā.

Prasība pamatota ar rēķinu Nr. 0471 no 2015.gada 7.jūlija par sniegto pakalpojumu, transportlīdzekļu reisu atšifrējumu un pārvesto daudzumu, GPS auto kustības atšifrējumu un kartes izdruku ar auto maršruta atspoguļojumu.

Pamatojoties uz minēto lūgts tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu EUR 1149,50 apmērā, nolīgtos procentus EUR 305,77 apmērā, atlīdzināt samaksātos tiesas izdevumus un noteikt tiesības par laiku līdz spriedumu izpildei saņemt 6% no parāda summas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21}panta noteikumiem 2016.gada 11.aprīlī atbildētājam uz juridisko adresi izsūtīts prasības pieteikums un noteikts termiņš rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2016.gada 11.maijam, izskaidrojot atbildētāja tiesības (lietas 18.lapa).

Tiesas noteiktajā termiņā atbildētājs tiesā iesniedzis **rakstveida paskaidrojumus** par prasību (lietas 22.-26.lapas), kur norādījis, ka prasību neatzīst. Paskaidrots, ka Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. 2015.gada 7.jūlija rēķins Nr.0471, kura summu prasītājs lūdz piedzīt, atbildētāja lietvedībā nekad nav ticis iegrāmatots. Prasītājs pats prasības pieteikumam kā pierādījumu ir pievienojis 12.08.2015. vēstuli Nr.35, kurā ticis lūgts apmaksāt 2015.gada 6.jūlija rēķinus Nr.0472, 0473 un 0477. Šādu vēstuli atbildētājs no prasītāja saņēmis, taču tajā nekas nav bijis minēts par rēķinu Nr.0471. Atbildētājs uz iepriekšminēto prasītāja vēstuli Nr.35 nosūtījis atbildi, atgriežot prasītājam rēķinus Nr.0472, 0473 un 0477, jo arī tie no atbildētāja puses nav bijuši apstiprināti.

Arī pārējie dokumenti, kas pievienoti prasības pieteikumam, ir prasītāja vienpusēji sagatavoti iekšējie dokumenti, kas nekādā veidā nepierāda rēķinā Nr.0471 minēto transporta pakalpojumu sniegšanu atbildētājam. Saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu tiesiska darījuma obligāta sastāvdaļa ir saskanīgs tā dalībnieku gribas izteikums, pretējā gadījumā darījums nav spēkā. Starp prasītāju un atbildētāju nekad nav ticis noslēgts līgums par rēķinā minēto pakalpojumu sniegšanu. Tāpat atbildētāja lietvedībā nav atrodams (un arī prasības pieteikumam nav pievienots) neviens pieņemšanas - nodošanas akts vai pavadzīme/ceļazīme, kas apliecinātu rēķinā minēto pakalpojumu saņemšanas faktu. Arī Autopārvadājumu likums nosaka, ka gadījumos, kad starp pasūtītāju un pārvadātāju nav noslēgts līgums, attiecībā uz katru kravu ir jānoformē pavadzīme, kuru paraksta gan pasūtītājs, gan pārvadātājs. Turklāt, atbilstoši 21.10.2003. Ministru kabineta noteikumu Nr.585 "Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 2.punktam jebkurš uzņēmuma saimnieciskais darījums ir jāapliecina ar attaisnojuma dokumentiem.

Tā kā starp atbildētāju un prasītāju nav bijis noslēgts līgums par transporta pakalpojumu sniegšanu, prasītājam nav nekāda tiesiskā pamata papildus sava rēķina Nr.0471 summai pieprasīt no atbildētāja līgumsodu 0,1 % apmērā par katru kavējuma dienu.

Atbildētājam nav saprotams, kāpēc uzskaitot prasības pieteikuma pielikumus prasītājs atsaucas uz lēmuma kopiju par kriminālprocesa izbeigšanu (šāds dokuments prasības pieteikumam nav pievienots).

Ņemot vērā iepriekšminēto, atbildētājam nav saprotams prasības pieteikuma iesniegšanas iemesls. Atbildētājs prasību neatzīst un uzskata, ka prasītājs savu prasījumu nav nekādā veidā pamatojis. Papildus minētajam atbildētājs tiesai ir arī norādījis, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmā daļa nosaka, ja lietu neizskata tiesas sēdē, lietu izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ar Ventspils tiesas tiesnese s I.Fišeres lēmumu civillietas izskatīšana nolikta rakstveida procesā bez pušu piedalīšanās 2016.gada 16.jūnijā. Par minēto lēmumu paziņots pusēm (lietas 28.-29.lapas).

Pārbaudot lietas materiālus, kā arī izvērtējot lietas būtību kopumā, tiesa uzskata, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma šādu apsvērumu dēļ.

Prasības pieteikumam pievienota kartes izdruka ar auto maršruta atspoguļojumu (lietas 8.lapa), ko 07.07.2015. ir veikusi automašīna ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/. Pievienots arī /pers.A/ /pers.B/ sniegto pakalpojumu un piegādes laika grafiks pēc GPS (lietas 9.lapa) un /pers. A/ sastādītais transportlīdzekļu reisu atšifrējums par jūliju, kur norādīts, ka klients ir bijis atbildētājs /pers.B/, automašīnu valsts reģistrācijas numuri, veiktie maršruti un pārvestie daudzumi. Visu iepriekš minēto dokumentu atbilstību vienpusīgi ir apstiprinājis tikai prasītājs.

Lietas materiāliem prasītājs pievienojis arī savu atbildētājam adresēto 12.08.2015. vēstuli Nr.35 "Par rēķinu apmaksu" (lietas 11.lapa) par 3 rēķinu – 2015.gada 6.jūlija rēķini Nr.0472 un Nr.0473, 2015.gada 6.jūlija rēķins Nr.0477 - apmaksu. Kā redzams no šīs vēstules ar to nav ticis atbildētājam nosūtīts prasības pieteikumā norādītais 2015.gada 7.jūlija rēķins Nr.0471, t.i., pierādījumi par šī rēķina nosūtīšanu atbildētājam nav iesniegti.

Lietas materiāliem pievienots 2015.gada 7.jūlija rēķins Nr.0471 (lietas 12.lapa), no kura redzams, ka prasītājs izrakstījis atbildētājam rēķinu par transporta pakalpojumiem EUR 1149,50 apmērā saistībā par iekraušanu Lidosta Rīga un izkraušanu Getliņi. Rēķinā norādīts, ka apmaksas termiņš

15.07.2015., kavējuma nauda 0,1 % no neatmaksātās summas dienā un ka reisu atšifrējums atrodas otrā pusē. Iepazīstoties ar minēto dokumentu, tiesa neatrod minēto reisu atšifrējumu, kā arī konstatē, ka rēķinu atbildētāja vārdā ir saņēmis iespējams kāds "/pers. G/", kurš, parakstot dokumentu, nav atšifrējis ne savu amatu, kā arī nav apstiprinājis savu parakstu ar SIA "/pers. B/" firmas zīmogu.

Iesniedzot tiesā savus paskaidrojumus, atbildētājs ir arī pievienojis 20.10.2015. vēstuli, ko viņš adresējis SIA "/pers. A/", no kuras ir redzams, ka atbildētājs ir saņēmis no prasītāja 12.08.2015. vēstuli Nr.35 "Par rēķinu apmaksu" un tai pielikumā pievienotos 3 rēķinus – 2015.gada 6.jūlija rēķini Nr.0472 un Nr.0473, 2015.gada 7.jūlija rēķinu Nr.0477. Atbildētājs vēstulē prasītājam ir norādījis, ka pievienotie rēķini nav parakstīti no atbildētāja puses un atbildētāja rīcībā nav ziņas par šādu pakalpojumu saņemšanu no prasītāja, kā arī atbildētāju lietvedībā nav atrodams ar SIA "/pers. A/" noslēgts līgums (lietas 27.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība.

Tiesa atzīst, ka prasītājs nav šo likuma prasību ievērojis un nav iesniedzis pārliecinošus pierādījumus sava prasījuma pamatošanai.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad dokumentus, kurus prasītājs pievienojis prasības pamatošanai, parakstījis tikai prasītāja pārstāvis. Nevienā pievienotajā dokumentā nav pat dota atsauce uz pušu starpā noslēgtu līgumu, izdarītu pasūtījumu vai pat kaut tikai mutisku vienošanos par pakalpojumu sniegšanu.

Prasītājs prasību pamatojis uz Civillikuma 1587.pantu, kas nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto. Lietas materiāliem nav pievienots nekāds pušu starpā noslēgts līgums un uz tā esamību nav norādījis arī pats prasītājs.

Prasību prasītājs pamatojis arī uz Autopārvadājumu likuma 7 panta pirmo daļu, kas nosaka, ka kravas pārvadājumi ar autotransportu tiek veikti saskaņā ar līgumu, pēc kura pārvadātājs apņemas nogādāt nosūtītāja uzticēto kravu galapunktā un izsniegt to saņēmējam, bet nosūtītājs apņemas samaksāt par kravas pārvadājumu. Kā jau norādīts iepriekš šāds līgums lietā nav iesniegts.

Prasību prasītājs pamatojis arī uz Autopārvadājumu likuma 8 panta otro daļu, kas nosaka, ka mutvārdu līgums uzskatāms par noslēgtu no brīža, kad krava uzticēta pārvadāšanai. Kaut arī likums pieļauj mutvārdu līguma noslēgšanu par kravu pārvadājumiem, tomēr arī šajā gadījumā nepieciešami ticami un objektīvi pierādījumi šāda mutvārdu līguma noslēgšanai un, galvenais, pierādījumi tam, ka krava uzticēta pārvadāšanai. Lietas materiālos iesniegtie dokumenti tiesas ieskatā šādus pierādījumus nesatur, jo visi dokumenti, kas attiecas uz kravu pārvadājumiem ir tikai prasītāja vienpusēji sastādīti un parakstīti. Vienīgais dokuments, kurš ir it kā atbildētāja pārstāvja parakstīts, ir 7.07.2016. rēķins Nr. 0471, uz kura ir kāda iespējams "/pers. G/" paraksts. Lietas materiāliem nav pievienoti nekādi pierādījumi tam, ka šis "/pers. G/" būtu atbildētāja amatpersona vai ka viņam būtu bijusi izdota pilnvara veikt kādas darbības atbildētāja vārdā. Pārbaudot TIS pieejamo informāciju par atbildētāja amatpersonām, konstatējams, ka amatpersonas ar šādu uzvārdu atbildētājam nav.

Prasītājs prasību pamatojis arī uz Autopārvadājumu likuma 24.pantu, kur noteikts, ka norēķinus par kravas pārvadājumiem kārto nosūtītājs vai saņēmējs saskaņā ar līgumu, pamatojoties uz pārvadātāja rēķiniem. Rēķinu par izdarīto pārvadājumu iesniedz un samaksā līgumā noteiktajā kārtībā. No minētās likuma normas izriet, ka pamats rēķinu izrakstīšanai un apmaksas veikšanai ir pušu starpā noslēgts līgums. Kā jau iepriekš norādīts rakstisks līgums lietā nav iesniegts un pietiekoši pierādījumi mutvārdu līguma noslēgšanai arī lietā nav iesniegti. Prasītājs arī pēc tam, kad tam tika nosūtīti atbildētāja paskaidrojumi par to, ka atbildētājs prasību neatzīst, nav iesniedzis nekādus papildus pierādījumus, kas ļautu identificēt pušu starpā pastāvošas darījuma attiecības un vērtēt atbildētāja maksāšanas pienākumu. Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasītāja prasība nav pierādīta un ir noraidāma. Tā kā tiesa nekonstatē parāda esamību, tad nav pamata arī vērtēt procentu aprēķinu un to maksāšanas priekšnoteikumus.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un vadoties no Civillikuma 1587.panta, Autopārvadājumu likuma 7.panta, 8.panta, 24.panta, Civilprocesa likuma 97.panta, 193.panta, 195.panta, $250.^{25}$ panta un $250.^{27}$panta, tiesa

n o s p r i e d a

sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/pers. A/" (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/) maza apmēra prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "/pers. B/" (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs 2/) par naudas piedziņu noraidīt pilnā apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Ventspils tiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, t.i., 2016.gada 16.jūnija.

Tiesnese I.Fišere